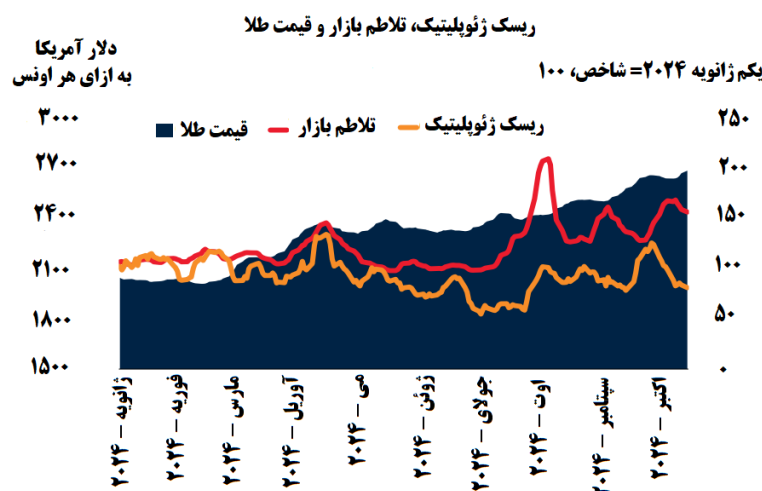

مرور کلی

- اقتصاد جهانی با سرعت متوسط در حال گسترش [۱] است و شاخص‌های پیشرو [۲] رشدی پایدار را نشان می‌دهند. فعالیت بخش تولیدی همچنان ضعیف بوده، اما فعالیت بخش خدمات با ثبات باقی مانده است.
- قیمت نفت در ماه اکتبر در سایه تشدید تنش‌های خاورمیانه افزایش یافته است.
- در نتیجه کاهش مداوم سفارش‌های صادراتی بخش تولید و افزایش صادرات بخش خدمات، تجارت جهانی بهبودی نامنظم را تجربه کرده است.

نمودارهای ماهانه

- شاخص‌های ریسک ژئوپلیتیک از اواخر ماه جولای ۲۰۲۴ میلادی افزایش یافته که بخشی از آن بازتاب تشدید درگیری‌های خاورمیانه بوده است، البته این شاخص‌ها همچنان اعدادی پایین‌تر را نسبت به سطوح حداکثری سال گذشته ثبت نموده‌اند.
- به صورت کلی تلاطم بازارهای مالی محدود بوده است، اما با این وجود اثر تشدید تنش‌های ژئوپلیتیک در نوسانات اخیر بازارهای [مالی] به خوبی نمایان شده است.
- قیمت طلا در ماه اکتبر به دلیل تنش‌های ژئوپلیتیک، بالاترین سطح خود را تجربه کرده است.

پرونده ویژه: پیامدهای اقتصادی سرمایه‌گذاری دولتی

- دستیابی به اهداف کلیدی توسعه در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه [۳] به سرمایه‌گذاری قابل توجهی در قالب سرمایه‌های دولتی و خصوصی نیازمند است.
- سرمایه‌گذاری دولتی نقش مهمی در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه ایفا کرده و می‌تواند ابزار سیاستی قدرتمندی برای جذب سرمایه‌گذاری خصوصی، تقویت بهره‌وری و تسهیل رشد اقتصادی باشد.
- اجرای سیاست‌هایی در راستای گسترش فضای مالی و بهبود کارایی هزینه‌های دولتی با هدف تقویت مزایای سرمایه‌گذاری دولتی ضروری است.

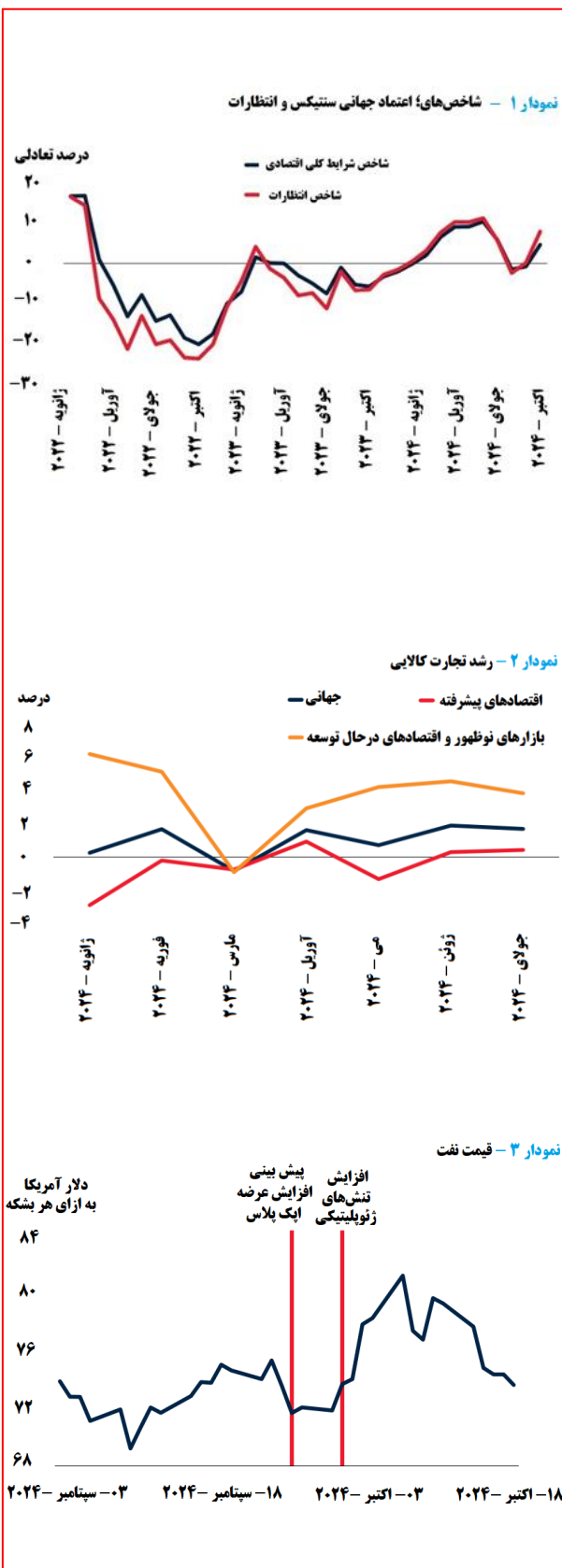

مهم‌ترین وقایع ماه

فعالیت جهانی: ادامه واگرایی (حرکت خلاف جهت) بخش‌های خدمات و تولید. رشد جهانی طی سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۴ میلادی بدون تغییر بوده و همان سطح رشد ۳ درصدی (تعدیل شده فصلی) گذشته را حفظ کرده است، همچنین شاخص‌های پیشرو ادامه همان روند پایدار و بدون تغییر را در آینده نشان می‌دهند. با افزایش شاخص‌های انتظارات و شرایط کلی اقتصادی سنتیکس [۴] برای دو ماه متوالی، اعتماد سرمایه‌گذاران طی ماه اکتبر تقویت شد، بخشی از افزایش شاخص‌های مذکور ناشی از بهبود وضعیت اقتصادی آسیا و ایالات متحده بوده است [نمودار ۱]. با وجود ادامه یافتن واگرایی میان فعالیت‌های بخش‌های تولیدی و خدمات، شاخص مدیران خرید ترکیبی جهانی ماه سپتامبر در سطح ۵۲ [محدوده انبساطی] باقی مانده، اما با این حال و با وجود رونق شاخص مدیران خرید بخش خدمات، همین شاخص برای بخش تولید طی سومین ماه متوالی حضور در قلمروی انقباضی را تجربه کرده است. در نهایت باید توجه داشت که تمام این شرایط در حضور ضعف گسترده همه بخش‌ها [به‌خصوص در تولید کالاهای واسطه‌ای و سرمایه‌ای] اتفاق افتاده است.

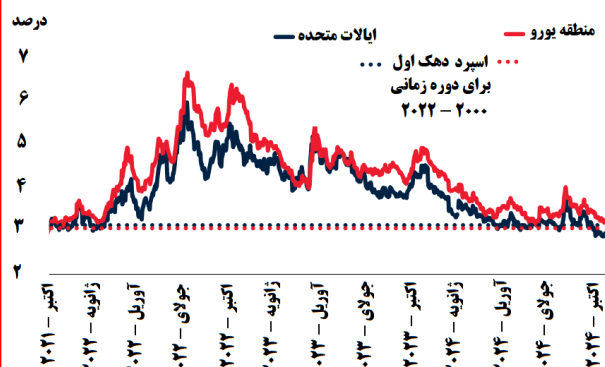
تجارت جهانی: تسهیل بهبود تجارت کالاها. رشد تجارت جهانی کالاها طی ماه جولای از ۲ درصد به ۱,۷ (سالانه) درصد کاهش یافت (نمودار ۲). بهبود تجارت کالایی اقتصادهای پیشرفته ضعیف بوده و فقط ایالات متحده رشدی ۴,۸ درصدی در این زمینه داشته است. در همین بازه زمانی رشد تجارت کالاها در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه با اندکی کاهش مواجه شده است. شاخص‌های با تواتر بالا همچنان استمرار ضعف بخش تولیدی را نشان می‌دهند، زیرا شاخص مدیران خرید جهانی سفارش‌های جدید صادراتی بخش تولیدی در ماه سپتامبر از عدد ۴۸,۴ ماه اوت به ۴۷,۵ رسیده و با تداوم وضعیت انقباضی برای چهارمین ماه متوالی بیش از پیش تضعیف شده است. در نقطه مقابل شاخص مدیران خرید جهانی سفارش‌های جدید صادراتی بخش خدمات با افزایش از عدد ۵۰,۷ ماه اوت به ۵۱,۵ در ماه سپتامبر، همچنان در قلمرو انبساطی باقی مانده است. اعتصاب کارگران بندر سواحل شرقی ایالات متحده و خلیج مکزیک نیز اختلالات قابل توجهی به زنجیره تامین یا زمان تحویل جهانی اضافه نکرده است.

بازار کامودیتی: افزایش قیمت‌ها. در اثر تشدید تنش‌های ژئوپلیتیکی و تقاضای قوی گاز طبیعی و زغال‌سنگ در آسیا برای تولید برق، قیمت انرژی پس از کاهش ۷ درصدی در ماه سپتامبر، در ماه اکتبر بهبود یافته و به سطوح قبلی خود بازگشته است. همچنین قیمت گاز طبیعی پس از افزایش ۱۳ درصدی در ایالات متحده و کاهش ۵ درصدی در اروپا طی ماه سپتامبر، در ماه اکتبر در هر دو منطقه ایالات متحده و اروپا افزایش یافت. با وجود اینکه قیمت نفت خام برنت اوایل ماه اکتبر در نتیجه افزایش تنش‌های منطقه خاورمیانه از ۸۰ دلار آمریکا به ازای هر بشکه عبور کرده بود، تا اواسط اکتبر به حدود قیمتی میانگین ماه سپتامبر (۷۴ دلار) در هر بشکه) کاهش یافت (نمودار ۳). قیمت بخش اعظم کالاهای کشاورزی پس از افزایش ۳ درصدی ماه سپتامبر، بار دیگر تحت تأثیر هوای خشک آمریکای جنوبی اندکی افزایش یافت. قیمت‌های فلزات صنعتی بار دیگر و پس از افزایش ۲ درصدی ماه سپتامبر، به دلیل خوش بینی مجدد درباره تقاضای چین (به دلیل اقدامات محرک اقتصادی) افزایش پیدا کرد. همچنین قیمت طلا نیز طی ماه اکتبر بیش از پیش افزایش یافته و رکورد دیگری را به ثبت رساند، که بخشی از این افزایش به دلیل تشدید تنش‌های ژئوپلیتیکی است.

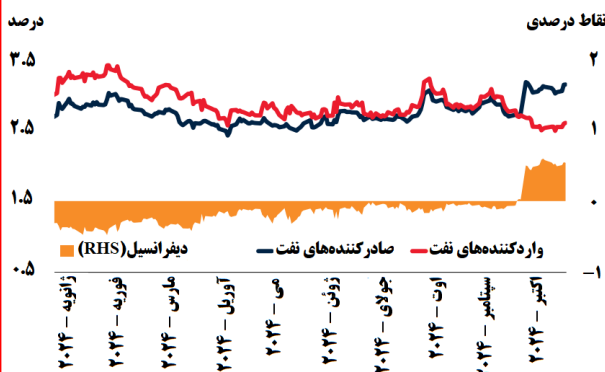

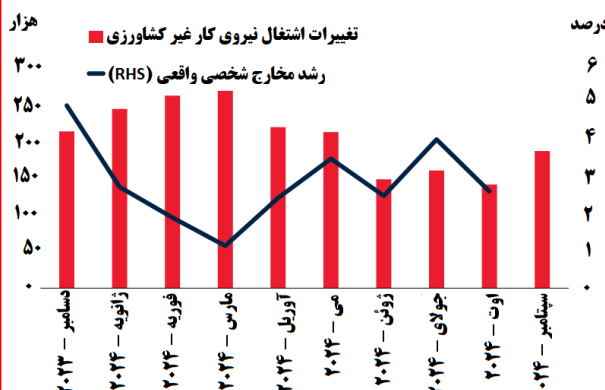
نمودار ۴ - اسپرد اعتباری [اوراق] با بازدهی بالا در ایالات متحده و منطقه یورو

نمودار ۵ - اسپردهای اوراق دولتی در بازارهای نوظهور و کشورهای در حال توسعه (صادرکنندگان و واردکنندگان نفتی)

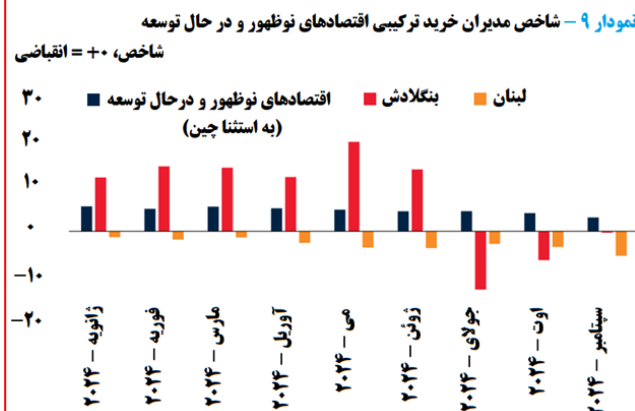
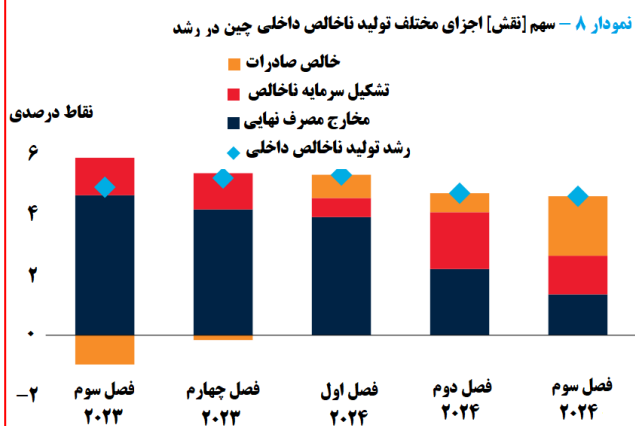
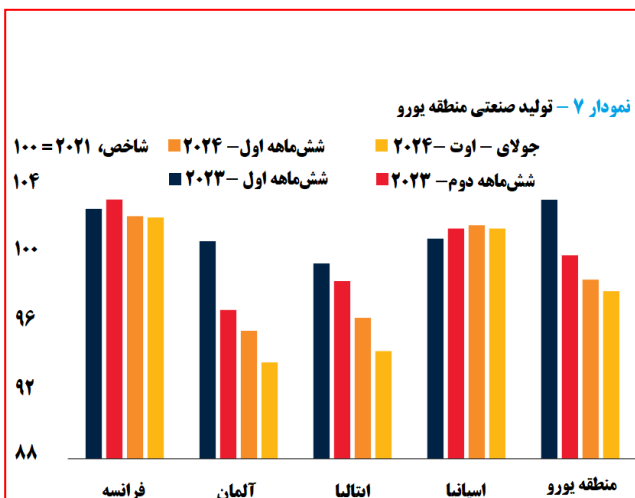
نمودار ۶ - اشتغال نیروی کار غیر کشاورزی و مخارج مصرف شخصی آمریکا

شرایط [تأمین] مالی جهانی: باثبات. شرایط [تأمین] مالی جهانی پس از دوره‌ای که تسهیل قابل توجهی را تجربه کرده بود، به ثبات [۵] رسیده است. پس از گزارش بهتر از انتظار درباره عملکرد بازار کار آمریکا در ماه سپتامبر، انتظارات بازار درباره نرخ بهره آمریکا به ثبات رسیده است، این موضوع در حالی اتفاق افتاده که بانک مرکزی اروپا نرخ بهره را مطابق انتظار ۲۵ واحد پایه کاهش داده است. با توجه به اینکه اسپردهای اوراق قرضه شرکتی با بازده بالا در نزدیکی پایین‌ترین سطح تاریخی خود تداوم یافته، و از طرفی ارزش سهام نیز با افزایش بیشتری همراه شده، ریسک‌پذیری اکثر اقتصادهای پیشرفته به قوت خود باقی مانده است (نمودار ۴). شرایط مالی و ریسک‌پذیری اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه در حضور تسهیل مستمر سیاست‌های پولی به ثبات رسیده است. اما در عین حال شرایط مالی در چین پس از اعلام محرک‌های پولی و انتظارات از اقدامات مالی برای حمایت از فعالیت اقتصادی، بیشتر تسهیل شده است. با افزایش بیش از ۲۰ درصدی شاخص سهام شانگهای تا اواخر اکتبر (نسبت به پایین‌ترین سطح امسال در سپتامبر) ریسک‌پذیری در چین بار دیگر افزایش یافت. اسپرد اوراق دولتی در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه صادرکننده نفت به دلیل تنش‌های ژئوپلیتیکی خاورمیانه افزایش یافته، در حالی که این اسپرد در اقتصادهای واردکننده نفت همچنان روندی کاهشی داشته است (نمودار ۵).

ایالات متحده: عدم تغییر در وضعیت بازار کار. پس از وضعیت ضعیف بازار کار ایالات متحده در تابستان گذشته، ایجاد شغل در سپتامبر با افزایش خالص ۲۵۴ هزار نفری برای مشاغل غیرکشاورزی همراه بود (نمودار ۶). افزایش اشتغال ماه سپتامبر در همه بخش‌ها اتفاق افتاده و عددی بسیار بالاتر نسبت به میانگین تعدیل شده ژوئن تا اوت بوده است. همچنین پس از افزایشی کوتاه مدت، نرخ بیکاری در ماه سپتامبر به عدد ۴٫۱ درصد کاهش یافت، که این عدد به نرخ بیکاری ماه جولای نزدیک است. وضعیت بازار کار با توجه به داده‌های حقوق و دستمزد ماه سپتامبر و صعودی شدن روند آن نسبت به ماه‌های ژوئن تا اوت پویاتر به نظر می‌رسد، این موضوع همچنین به صورتی بهتر نشان‌دهنده تداوم و ماندگاری مخارج مصرف‌کنندگان بوده که از اوایل سال جاری میلادی مقداری افزایش را تجربه کرده است. با این حال، تورم روندی کاهشی داشته و رشد شاخص قیمت هزینه‌های مصرفی شخصی در ماه اوت به ۲٫۲ درصد (سالانه) رسیده است.

سایر اقتصادهای پیشرفته: شرایط ضعیف. شاخص‌های تواتر بالای ماه سپتامبر تداوم ضعف فعالیت‌های اقتصادی را در منطقه یورو نشان می‌دهد. پس از کاهش شاخص مدیران خرید در هر دو بخش تولید و خدمات از ژوئن ۲۰۲۲ در قلمروی انقباضی باقی مانده، شاخص مدیران خرید ترکیبی نیز به ۴۹٫۶ کاهش یافته است. روند نزولی مشاهده‌شده در تولید صنعتی منطقه یورو از اوایل سال ۲۰۲۳ همراه با کاهش قابل توجه در کشورهای آلمان و ایتالیا تا نیمه دوم سال ۲۰۲۴ ادامه یافت (نمودار ۷). تضعیف فعالیت اقتصادی در منطقه یورو با کاهش تورم همراه بوده، به‌صورتی که تورم کل در ماه سپتامبر به ۱٫۸ درصد (سالانه) و تورم هسته اصلی نیز به ۲٫۷ درصد کاهش یافته است. فعالیت تولیدی در ژاپن با کاهش تولید صنعتی ماه اوت و تداوم وضعیت انقباضی شاخص مدیران خرید در ماه سپتامبر، کماکان وضعیتی ضعیف را گزارش می‌کند. با این حال شاخص‌های مصرف ماه‌های اوت و سپتامبر در حضور مخارج مصرف واقعی ضعیف [با وجود رشد دستمزد اسمی و بهبود اعتماد] وضعیتی مختلط را گزارش می‌کنند.

چین: تعدیل رشد اقتصادی. رشد اقتصادی چین در سه ماهه سوم ۲۰۲۴ با کاهشی جزئی نسبت به سه ماهه دوم همین سال از ۴,۷ درصد به ۴,۶ درصد (سالانه) رسیده است. روند نزولی مذکور ناشی از کاهش سهم مصرف داخلی و سرمایه‌گذاری در رشد اقتصادی بوده، که افزایش سهم خالص صادرات را جبران می‌کند (نمودار ۸). تمام شاخص‌های پیشرو تضعیف بیشتر فعالیت‌های اقتصادی را در آینده نزدیک پیش‌بینی می‌کنند. شاخص مدیران خرید بخش خدمات ماه سپتامبر چین برای اولین بار در سال جاری به قلمرو انقباضی (۴۹,۹) سقوط کرده و شاخص مدیران خرید بخش تولیدی نیز [با وجود افزایش جزئی] همچنان پایین‌تر از آستانه ۵۰ (۴۹,۸) باقی مانده است. نرخ تورم کل و تورم هسته‌اصلی ماه سپتامبر چین به ترتیب به ۰,۴ درصد (سالانه) و ۰,۱ درصد کاهش یافته و به صفر نزدیک شده‌اند. بانک خلق چین [بانک مرکزی چین] جهت مقابله با کاهش فعالیت اقتصادی، سیاست تسهیل پولی را از طریق کاهش ۲۵ واحد پایه‌ای نرخ بهره وام یک ساله و رساندن نرخ به ۳,۱ درصد گسترش داد.

سایر اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه: بازگشتی تعدیل شده. میانگین وزنی شاخص مدیران خرید ماه سپتامبر اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه برای دومین ماه متوالی با کاهش از ۵۵,۳ در ماه اوت به ۵۴,۵ تعدیل شده، اما همچنان در قلمرو انبساطی باقی مانده است. ضمن کاهش هر دو جزء شاخص مدیران خرید [تولید و خدمات]، وضعیت نزولی این شاخص در بخش تولید عمدتاً [با وجود کاهش جزئی در سایر نقاط] ناشی از کاهش فعالیت در کشورهای روسیه و ترکیه بوده است. روند نزولی شاخص مدیران خرید بخش خدمات نیز عمدتاً از عملکرد اقتصادهای بزرگ نوظهور و در حال توسعه [به‌ویژه هند و روسیه] تأثیر پذیرفته است. در میان تشدید درگیری‌ها، وضعیت فعالیت اقتصادی لبنان با کاهش شاخص مدیران خرید ترکیبی از ۴۶,۵ ماه اوت به ۴۴,۵ در ماه سپتامبر، وخیم‌تر شده است (نمودار ۹). در نقطه مقابل هر دو شاخص مدیران خرید بخش‌های تولید و خدمات برزیل با جهشی قابل‌توجهی افزایش یافته‌اند، و پس از ناآرامی‌های سیاسی ماه‌های جولای و اوت، وضعیت اقتصادی بنگلادش به میزان بیشتری بهبود یافته است. به‌طور کلی تورم در بسیاری از اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه کاهش یافته، اما میانگین نرخ تورم کل سپتامبر همچنان نسبت به ماه اوت بدون تغییر بوده و همان عدد ۳,۹ درصد (سالانه) را نشان می‌دهد. پس از کاهش شدید رشد قیمت‌ها، بانک مرکزی پاکستان نرخ بهره سیاستی را ۲۰۰ واحد پایه کاهش داد. در مقابل، با شتاب گرفتن مجدد فعالیت اقتصادی و تورم در برزیل، بانک مرکزی این کشور نرخ بهره سیاستی را ۲۵ واحد پایه افزایش داده، و بانک مرکزی روسیه نیز به افزایش نرخ بهره سیاستی ادامه می‌دهد.

پرونده ویژه: پیامدهای اقتصاد کلان سرمایه‌گذاری دولتی

اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه نیازهای سرمایه‌گذاری قابل توجهی دارند

که مستلزم بسیج سرمایه‌های دولتی و خصوصی است. تکانه‌های متعدد چند سال گذشته، پیشرفت در دستیابی به اهداف توسعه پایدار را به طور قابل توجهی با مشکل مواجه کرده است. طی مطالعات مختلف، برآوردهای شکاف سرمایه‌گذاری در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه به طور قابل توجهی متفاوت است، اما به‌طور کلی تخمین سالانه این عدد به تریلیون‌ها دلار می‌رسد. برای مثال، طبق ارزیابی اخیر آنکتاد [۷]، در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار به سالانه ۴ تریلیون دلار سرمایه نیاز دارند. کشورهای با درآمد پایین نیز برای برطرف کردن شکاف‌های فزاینده توسعه خود [به‌ویژه مواردی که به زیرساخت‌های حیاتی ارائه خدمات عمومی مثل؛ برق، حمل‌ونقل، آب سالم، بهداشت و محیط‌زیست مربوط هستند] نیازهای مالی بسیار گسترده‌ای دارند (نمودار ۱۰). پس از کاهش رشد سرمایه‌گذاری طی سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۲ به کندترین سرعت میانگین سالانه سه دهه گذشته، چالش‌های مالی این کشورها پیچیده‌تر نیز شده است. این پرونده ویژه، الگوهای اخیر سرمایه‌گذاری دولتی در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه و پیامدهای کلان اقتصادی آن را بررسی می‌کند که در آخرین چشم‌انداز اقتصاد جهانی با جزئیات بیشتری آمده است.

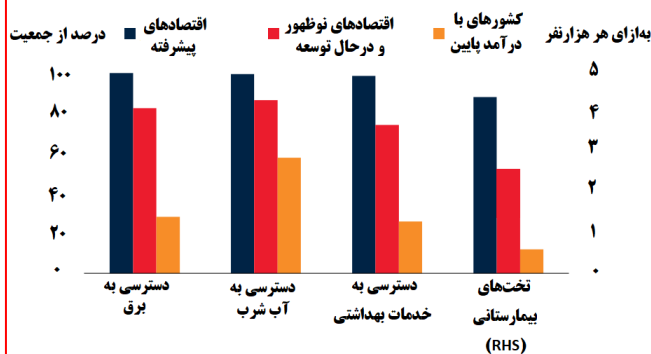
اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه نسبت به اقتصادهای پیشرفته، تمایل بیشتری

به اتکا بر سرمایه‌گذاری دولتی دارند. این رویکرد با توجه به ضعف بیشتر بخش خصوصی [عدم ظرفیت سرمایه‌گذاری در پروژه‌های زیرساختی بزرگ] در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه، برای تأمین زیرساخت‌های ضروری اهمیت قابل توجهی دارد. در دهه گذشته، سرمایه‌گذاری دولتی در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه تقریباً ۳۰ درصد از کل حجم سرمایه‌گذاری را تشکیل داده که این نسبت در کشورهای کم‌درآمد حتی بیشتر نیز (حدود ۴۰ درصد) بوده، اما در مقابل، در اقتصادهای پیشرفته سرمایه‌گذاری دولتی کمتر از یک‌پنجم کل حجم سرمایه‌گذاری را تشکیل داده است (نمودار ۱۱). به طور میانگین، سهم سرمایه‌گذاری دولتی از تولید ناخالص داخلی در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه حدود ۷ درصد، و این نسبت در اقتصادهای پیشرفته حدود ۴ درصد است.

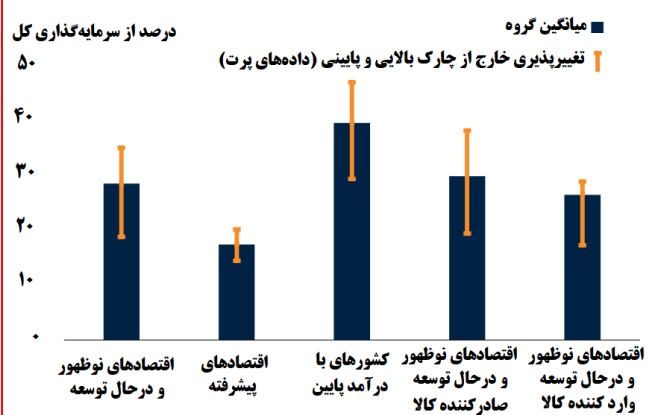
رشد سرمایه‌گذاری دولتی در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه طی دهه

گذشته به شدت کاهش یافته است. رشد سرمایه‌گذاری دولتی در این کشورها از میانگین ۱۰ درصد (سالانه) طی سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۹ میلادی، به حدود ۵ درصد در سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۲ کاهش یافته است (نمودار ۱۲). روند کاهشی مذکور را عوامل متعددی من جمله؛ کندشدن رشد اقتصادی اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه پس از بحران مالی جهانی، وخامت اوضاع اقتصاد کلان جهانی منجر به کندی جریان تجارت و سرمایه، افزایش نااطمینانی اقتصادی، تنش‌های ژئوپلیتیکی، شرایط سخت‌گیرانه مالی و نوسانات بازار کالا توضیح می‌دهند. عامل دیگر؛ افزایش سطوح بدهی و فرسایش فضای مالی به‌ویژه پس از همه‌گیری کووید-۱۹ بوده است، زیرا برای پاسخگویی به نیازهای فوری‌تر مهار همه‌گیری و حمایت از جمعیت آسیب‌پذیر، کاهش و تأخیر در هزینه‌های سرمایه‌گذاری دولتی اتفاق افتاده است.

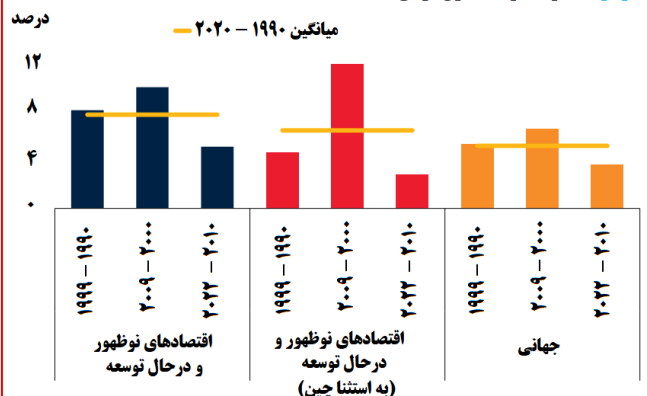
نمودار ۱۰ - دسترسی به زیرساخت‌ها [خدمات ضروری]

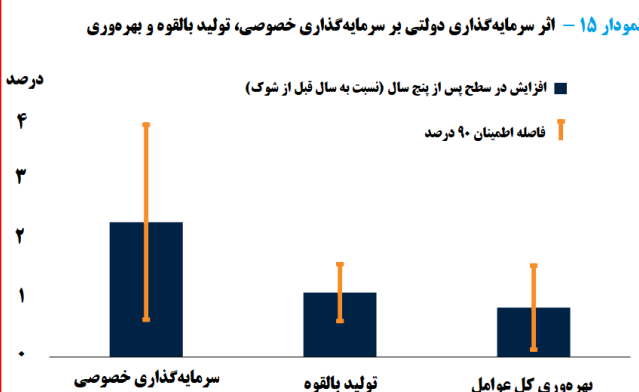
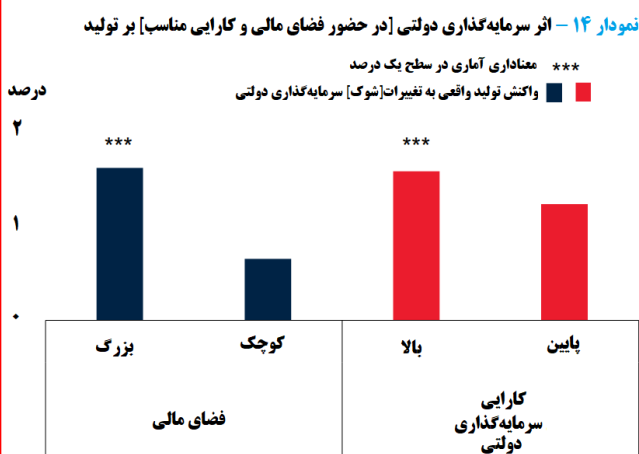
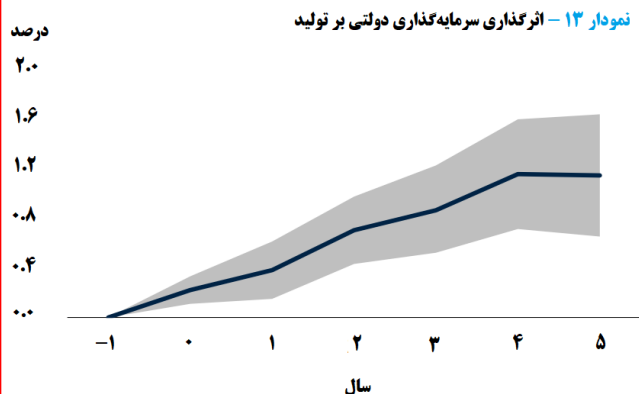

نمودار ۱۱ - سهم سرمایه‌گذاری دولتی از سرمایه‌گذاری کل - (۲۰۲۲-۲۰۱۰)

نمودار ۱۲ - رشد سرمایه‌گذاری دولتی

افزایش سرمایه گذاری دولتی در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه می تواند

رشد اقتصادی را تسهیل کند. تحلیل های تجربی نشان می دهد که سرمایه گذاری دولتی می تواند اثر مثبت و قابل توجهی بر تولید داشته باشد. افزایش سرمایه گذاری دولتی به میزان ۱ درصد از تولید ناخالص داخلی، می تواند طی ۵ سال به طور میانگین سطح تولید را تا ۱,۲ درصد افزایش دهد (نمودار ۱۳). علاوه بر آن در صورت وجود شرایط ساختاری مساعد [فضای مالی مناسب و دولت های کارآمد] اثرات مثبت بیان شده حتی می تواند افزایش یابد. در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه با توان مالی کافی، از طریق اندازه گیری دو شاخص؛ نسبت بدهی دولتی به تولید ناخالص داخلی و کارآمدی مخارج دولتی، اثرگذاری سرمایه گذاری دولتی روبه افزایش بوده و برای دوره مشابه به ۱,۶ درصد خواهد رسید (نمودار ۱۴).

به طور کلی سرمایه گذاری دولتی از طریق جذب سرمایه گذاری بخش خصوصی و

افزایش بهره وری و تولید بالقوه، اقتصاد را تقویت می کند. تحلیل های تجربی نشان می دهد که سرمایه گذاری بخش خصوصی در واکنش به ۱ درصد افزایش سرمایه گذاری دولتی از طریق تولید ناخالص داخلی، می تواند طی پنج سال تا ۲,۲ درصد افزایش یابد. سرمایه گذاری دولتی از طریق ملزم کردن استفاده از سرمایه خصوصی در پروژه های سرمایه گذاری (به عنوان مثال، از طریق مشارکت های عمومی-خصوصی) و با ایجاد زیرساخت های افزایش بازده و کاهش ریسک (برای نمونه؛ زیرساخت های حمل و نقل و ارتباطات) می تواند به جذب سرمایه گذاری بخش خصوصی کمک کند. علاوه بر این، سرمایه گذاری دولتی با افزایش بهره وری، به ارتقای رشد تولید بالقوه در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه که طی دهه گذشته بطور قابل توجهی کند شده است، کمک می کند. برآوردها نشان می دهد که افزایش سرمایه گذاری دولتی به میزان ۱ درصد از تولید ناخالص داخلی می تواند طی پنج سال بهره وری کل عوامل تولید را تا ۰,۸ درصد و تولید بالقوه را تا ۱,۱ درصد افزایش دهد (نمودار ۱۵).

بهره مندی از مزایای سرمایه گذاری دولتی، نیازمند تلاشی جامع [همه جانبه] در

زمینه سیاست گذاری است. اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه جهت ایجاد امکان سرمایه گذاری دولتی و به حداکثر رساندن اثرات مثبت آن، به اصلاحات گسترده سیاستی جهت گسترش فضای مالی و بهبود کارآمدی هزینه های دولتی نیاز دارند. اجرای چنین اصلاحاتی به ویژه برای کشورهای کم درآمد که با چالش های عمیق ساختاری، شکاف های عظیم زیرساختی و منابع مالی و در نتیجه توانایی محدود برای انجام اصلاحات مواجه هستند، بسیار چالش برانگیز است؛ بنابراین، حمایت گسترده و هماهنگ جهانی - از جمله کمک های مالی و فنی - برای کمک به این کشورها جهت تسریع اصلاحات ساختاری و ایجاد محیطی مناسب برای سرمایه گذاری ضروری است.

توضیحات:

[۱] Expansion مرحله‌ای از چرخه تجاری است که در آن تولید ناخالص داخلی واقعی برای دو یا چند فصل متوالی رشد می‌کند و از پایین‌ترین نقطه به اوج می‌رسد. گسترش معمولاً با افزایش در؛ اشتغال، اعتماد مصرف‌کننده و بازارهای سهام همراه است و به‌عنوان بهبود اقتصادی نیز از آن یاد می‌شود.

[۲] شاخص‌های پیشرو معیارهایی هستند که شرایط آینده را پیش‌بینی می‌کنند، آنها به شناسایی روندها و اتفاقاتی که ممکن است برای اقتصاد و یا بخشی خاص رخ دهد، کمک می‌کنند.

[۳] (EMDEs)-Emerging Market and Developing Economies

[۴] شاخص اقتصادی پیشرویی است که از نظرسنجی ماهانه سرمایه‌گذاران بازارهای مالی به دست آمده و محیط اقتصادی [وضعیت تولید ناخالص داخلی و بازارهای مالی] فعلی و چشم‌انداز آن را ارزیابی می‌کند.

[۵] ثبات مالی را می‌توان به عنوان شرایطی تعریف کرد که در آن سیستم مالی - شامل؛ واسطه‌های مالی، بازارها و زیرساخت‌های بازار - قادر به مقاومت در برابر شوک‌ها و رفع خودکار عدم تعادل مالی است. تثبیت مذکور اغلب جزء اهداف بانک مرکزی بوده تا از شرایط پایدار بازار مطمئن گردد.

[۶] شامل هفت اقتصاد بزرگ بازارهای نوظهور و در حال توسعه (برزیل، چین، هند، اندونزی، مکزیک، فدراسیون روسیه و ترکیه) - EM7

[۷] سازمان تجارت و توسعه سازمان ملل (UNCTAD: United Nations Conference on Trade and Development) که به اختصار آنکتاد نامیده می‌شود در سال ۱۹۶۴ میلادی با هدف یک‌پارچگی کشورهای در حال توسعه با اقتصاد جهانی تأسیس شد.